

for Lovgivningsmagtens særlige Omsorg, nemlig Creditforeningernes. Jeg finder saaledes, at vor finantsielle Stilling vistnok kræver betydelige Offre, men at den hverken er farligere end de fleste andre Landes Tilstand eller giver en begrundet Bekymring for Fremtiden. Gjennemgaaer man Hovedsætterne i Finantscalculen, er det jo i alt Væsentligt de samme Størrelser, som vi tidligere have haft, og som før ere bevilgede af Rigsdagen, og Underbalancen fremkommer kun derved, at den høitærede Minister vil bruge mindre af Reserverfonden, samt derved, at der er nogen Afstagen i Indtægterne. Den høitærede Minister brugte ved Finantslovens Fremlæggelse et Ord, som jeg troer, Enhver maa saade, nemlig det, at en stor Deel af vore stigende Udgifter hidrører fra Folkethingets reformatoriske Sver. Den høitærede Minister overleverede igaar Thingets Medlemmer en meget stor og formodentlig meget lærerig Tabel. Ved første Diekast saae jeg, hvorledes han ved denne Tabel har bekræftet sit Udsagn om denne reformatoriske Svers Dyrhed; thi man vil paa denne Pensjonsliste, som jeg sigter til, endnu kunne finde staaende en heel Mængde Pensioner fra reformatoriske Foretagender, som ligge meget langt tilbage i Tiden, som f. Ex. fra Consumtionens Afskaffelse og Tallotteriets Ophævelse. De fleste af de ærede Herrer saae ikke her i Salen, da vi vedtog disse Love; men dengang tænkte vi ikke paa, at vi 17 Aar derefter skulde blive mindebe om, hvor dyre disse Love, som vi troede vare til almindeligt Bedste, skulde blive. Nu har den høitærede Minister oprisfket Erindringen derom, og jeg tillader mig derfor at henwise til disse Tabeller overfor de mange reformatoriske Planer, som man fremfører her i Thinget, lige fra det diplomatiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Beise Amt (Berg) fremdrog, nemlig at vi skulde dele Repræsentationen med Sverrig og Norge, ned til Arbejderspørgsmaalet, ja Planer, der ere saa vidtgaaende som det ærede Medlems for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), der endog vilde reformere Landet pbyliff og flytte Skovene fra Derne over til Vestkanten af Sjælland. Saa-danne Planer, troer jeg nemlig, vilde blive

meget dyre, hvis de overhovedet skulde komme til Udførelse. Der er imidlertid et Emne, som maa reformeres, nemlig det, som den høitærede Marineminister, hvis jeg forstod ham ret, ikke ønskede synderlig omtalt under 1ste Behandling, nemlig Paniserffibenes Bygning. Netop her, finder jeg, er Stedet til at fremdrage denne — jeg tør sige — Scandale med Hensyn til den Tilstand, hvori Skibsbygningen befinder sig ved Marininen. Jeg beklager kun, at jeg ikke har Sagfundskab i disse Retninger, thi da vilde jeg paa ingen Maade følge den høitærede Ministers Forslag om i Korthed at forbigaae denne Sag. Det Udvalg, der vil komme til at behandle Finantsloven, maa nødvendigvis tage Marineministeriet under særlig Overveielse, og dersom Statsrevisionen ikke har taget Feil i Meddelelsen af de Skrivelser som staae i den store Bog, der ligger her foran mig, saa vil det eventuelle Finantsudvalg efter min Mening faae Hænderne fulde i lang Tid med Reformer angaaende Marineministeriets Bogføring og Arbejder. Det kan dog umulig gaae an, at vi hvert Aar anvende nogle Tønder Guld paa at bygge Skibe, og Statsrevisionen saa kommer og leverer en Correspondance, som det officielt har ført med Marineministeriet, og hvori man ligefrem kan læse sig til, at Skibe, som vi have voteret Penge til, ikke kunne bruges i Krigen, eller ialfald ere af en saadan Bessaffenhed, at man ingenlunde kan sige, at de ere gode Krigsskibe. Det kan dog umulig gaae an, at Rigsdagen vedbliver at votere Penge til Krigsskibes Bygning, inden den faaer Visshed om, at der leveres os brugbare Krigsskibe for Midlerne, hvad enten de nu skulde bygges her paa Værftet, der er anlagt med saa overordentlig store Bekostninger, eller de skulde kjøbes udenlands. Det nytter kun lidet, at vi bagefter faae den Oplysning, at Skibene ikke ere brugbare, og at det ved Statsregnskabs Decharge kommer til vidtløftig Forhandling om, hvorledes dette eller hint Skib er bygget; thi der er Ingen at gjøre Ansvar gjældende imod. Vi vide jo Alle, hvorledes der aldrig ved Statsregnskabs Decharge eller Dwittering her igjennem Rigsdagen